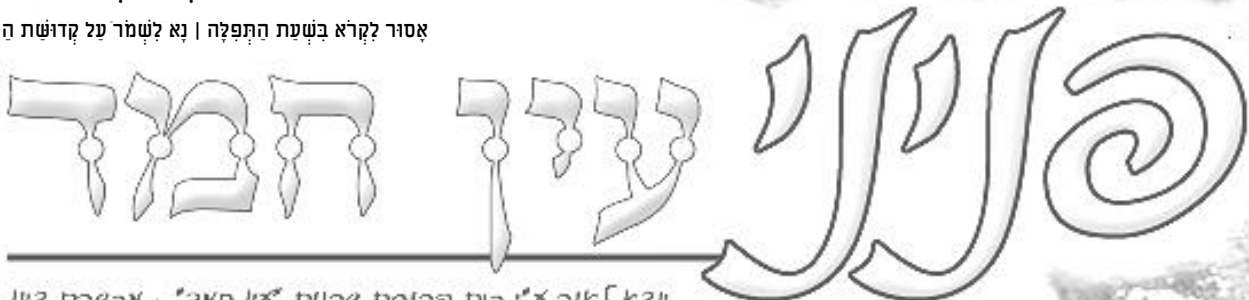

פְּרֻשֵׁת שְׁלַח לָךְ | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשֵׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יוצא לאור 8" בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת בנין

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת שְׁלַח לָךְ - לְהֶאֱמִין שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה

"אָרֶץ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֵיהָ הִיא" (במדבר יג, לב)

יום יום בהספדים ובאבלות במשך כל השנים, לא היו בני המקום טרודים כל כך מהדבר. ההרגל היה עושה את שלו והחושים בוודאי היו מתקיים.

וכמאמר הגמרא (כתובות סב): "דמילפי תכלי לא בהתה". פירש רש"י - "אישה הלימודת לשכל בניה לקוברם אינה תמיהא ומפחדת במוות אחד מהם שכבר לימודת".

כמו כן יש להניח כי אילו באמת הייתה הארץ משכלת יום יום ובכל מקום, לא היו אנשי העיר מטפלים וטרודים בהספד ובאבלות, אלא כל יחיד טרוד באבלו שלו לבד, ובוודאי שלא מסתבר שהיו טרודים עד כדי שלא להבחין בזרים המסתובבים באופן שראוי היה לחשוד בהם כי מרגלים הם.

מכל הסיבות שהתבארו כאן יוצא שמן הראוי היה, שהמרגלים יבינו שהאבל הגדול שמצאו בכל מקום היה מאורע היוצא מגדר הרגיל, וממילא היה עליהם להבין שכל זה מחסדי הבורא יתברך שעשה זאת כדי שלא יבחינו בהם.

אך מכיוון שכבר הרשיעו המרגלים ורצו לדבר סרה על ארץ ישראל, פירשו כל דבר כראיה וחיזוק לדיבה שהוציאו על הארץ המובטחת, ובכך גרמו ל"ע בכיה לדורות עד שירחם ה' יתברך עלינו ויגאלנו גאולה שלימה במהרה בימינו. אמן.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן אריס ויליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	---	--

העלון מוקדש להצלחת

חגי חיים וב"ב	שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-	ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה	רוחן אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה	נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים	י.מ.י.ש כדורי
שולמית חיות דויטש וב"ב	

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר	רונית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט	סיון בת אסתר
עמית בת טובה	יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה	אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה	דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה	מאיר בן שרית ואליהו
טויה עדן אסתר בת שולמית	יפית בת ג'ינה
שרי ימנה בת שולמית	שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית	אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה	מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי	אליהו זרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה	שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר	רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב	משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה	
נעמה בת יפה	דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה	יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה-	בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה-	בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי	דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה	שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר	דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה-	בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה	נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי	אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה	אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה	נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה	טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה	רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה	שאל בן סילביה
ענת בת רחל ברכה	בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל	יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה	יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה	קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון	רפאל אבידן בן תקווה
הבה בת שושנה רייזל	ר' אליעזר בן עטיה

כ"ו סיוון תשע"ח		09/06/2018	
פרשת שלח לך			
הפטרה: "וישלח יהושע" - יהושע ב'			
ה"ב	19:08	20:21	21:16
ה"א	19:26	20:19	21:13
חזיקה	19:29	20:22	21:17
ב"ש	19:26	20:18	21:13

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר- חלק ח'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם מותר להדיח כלי בשר וכלי חלב באותו הזמן?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

ברוב המדיחים הביתיים בשטיפה הראשונה המדיח שוטף את הכלים משאריות האוכל במים קרים בלבד ולא בסבון. לאחר מכן, מים אלו נשפכים ומים חדשים נכנסים למדיח. כעת משתחרר סבון למיכל ההדחה, והמים החדשים מתחממים על ידי גוף חימום פנימי, כך שהשטיפה השנייה נעשית במים חמים וסבון. השטיפה הראשונה מסירה את רוב שאריות האוכל והיא נעשית במים קרים, כך שאין בה כוח להבליע טעם בדפנות המדיח וברשתות שעליהן מניחים את הכלים. השטיפה החמה, שבה יש כוח להבליע טעם, נעשית עם אבקת סבון מאוד חריפה שפוגמת את טעם המים באופן ניכר, ובשלב זה אין כמות גדולה של ליכלוך על הכלים. ולכן חשוב לנקות היטב את המסנן הנמצא בתחתית המדיח בין שטיפה חלבית לבשרית.

מעיקר הדין, מותר להכניס לתוך מדיח כלים, כלי בשר וכלי חלב בעת ובעונה אחת אפילו שניהם בני יומם, אולם לכתחילה יש להסיר את שיורי המזון קודם הכנסת הכלים. והמחמיר לשתוף אותם בזה אחר זה ולהמתין מעת לעת, תבוא עליו ברכה. **מקורות:** שו"ת יביע אומר ח"י (חיו"ד סימן ד) והוא על פי דעת השו"ע (יו"ד סימן צה ס"ד) שאם נתנו אפר [חומר ניקוי] במים הכלים מותרים משום דעל ידי האפר הוא נותן טעם לפגם. וא"כ ה"ה בנידון דידן, היות ששמים סבון וחומר ניקוי במים שבמכונת הדחה, הרי זה נותן טעם לפגם ומותר, ואף לכתחילה מותר הדבר. והוא על פי דברי הר"ן (ע"ז לג ע"ב) שלא אמרו אין מבטלין איסור לכתחילה אלא במתכוון לערב את האיסור בהיתר כדי ליהנות ממנו, אבל המכוון להכשיר את הכלי, ואינו נהנה מן האיסור מותר. וכן העלה בשו"ת ברית שלום- טולידאנו (חיו"ד סימן ג) שהעיקר כדעת גדולי רבני ספרד להתיר בנתינת אפר ובורית שהוא נותן טעם לפגם אף לכתחילה. וכן העיד בספר 'ארץ חיים- סתהון' (סימן מו ס"ו) שכן נהגו בארצות המערב. ע"ש. וע"ע בשו"ת עטרת פז ח"א (כרך ב חיו"ד סימן ד), ובשו"ת דברי בניהו שם (סימן לג). וע"ע בספר ויען שמואל חט"ו (תשע"ב סימן אג). ואף אם לא נתנו סבון במכונה, דעת השו"ע (שם ס"ג) לענין כלי חלב וכלי בשר שהודחו יחד היו נותן טעם בר נותן טעם ומותר.

ובני אשכנז מחמירים בדבר. **מקורות:** לפי דברי הרמ"א (שם ס"ג) אם הכלים בני יומן והודחו יחד בכלי ראשון, הכל נאסר. ואף לפי מה שכתב שו"ע הנ"ל, כשנותנים סבון יש כאן נתינת טעם לפגם. דעת הט"ז (ס"ק טו) והש"ך (ס"ק כא) לא כדברי השו"ע בזה וסבירא ליה, שנותן טעם לפגם לא הותר לכתחילה. וכתב החוות דעת (אות כא) שאין להתיר אלא בהפסד מרובה. וכ"כ הרב צמח צדק (סימן צא), ובשו"ת שמש ומגן ח"ג (חיו"ד סימן מד) שדעת מרן אין להתיר אלא בדיעבד. וכן פסק בשו"ת 'אגרות משה' ח"ב (יו"ד סימן כח- כט) וכתב, שאין צריך להגעיל את דפנות המדיח, מפני שדין הבליעות אינו אלא כנותן טעם בר נותן טעם דהיתרא. אולם לענין הרשתות כתב, שאין להכשירן בין שימוש בשר לשימוש חלב או להיפך, הואיל וחוששיים שנשאר עליהן בעין. וכן הגר"ש וואזנר בקובץ 'בית לוי' ח"א (עמוד ל) כתב להחמיר להשתמש במדיח כלים אחד הן לבשר והן לחלב, גם אם מחליף את המגשים בין שימוש אחד לחברו. וע"ע שו"ת באר משה ח"ז (קונטרס אלקטריק סימן ס). ובספר בדי השולחן (סימן צה שם בביאורים ד"ה שרי). ושוב ראיתי בספר דברי מרדכי להראש"ל הגר"מ אליהו זצ"ל (כי תשא דף ערד) שכתב ארבעה תנאים כדי להתיר השתמשות במדיח כלים כלי חלב וכלי בשר.

פגיעה בזולת

על האדם להיזהר הרבה, לבל חלילה יפגע בזולתו. עונשו עלול להיות חמור עשרת מונים, אם ידבר חלילה על רבנים. התורה מספרת לנו, מה היה גורל המרגלים בגין דיבור לשון הרע כלפי ארץ ישראל. אם כך, עלינו להבין ולהפנים, עד כמה צריך להיזהר, לבל נפגע בזולת. מסופר, כי זמן קצר לאחר פטירתו של הגאון הגדול רבי משה פיינשטיין זצ"ל נתקף אדם המתגורר בארץ ישראל בכאבי ראש חזקים. בצר לו פנה לדרוש ברופאים, והללו שלחו אותו לבית-הרפואה. גם לאחר בדיקות חוזרות ונשנות, בדיקות סי.טי.טי והפנייתו לרופאים נירולוגים - לא נמצא עבורו שום ממצאים חריגים.

הוא חש בהלה ונסע אל אחד מגדולי הרבנים בארץ ישראל לבקש את ברכתו, כאשר שמע הרב, כי כאביו החלו בעת הלוחיות של רבי משה פיינשטיין זצ"ל, שאל אותו הרב, האם אמר פעם משהו, שיש בו משום פגיעה בכבודו של רבי משה. האיש חשב דקות ארוכות ולאחר מכן השיב בשלילה.

אז הציע הרב משהו בלתי שגרתי, במקום ליעץ לאיש לאיזה רופא עליו לפנות או באיזה טיפול רפואי לבחור, הוא אמר לו, שיש להפיל גורל הגר"א, אולי באמצעותו ימצא האיש את המקור האמיתי לסבלו. עשו גורל, והפסוק אשר עלה בגורל היה: "וּמִדּוֹעַ לֹא יִרְאֶתֶם לְדַבֵּר בְּעֵבֶדְיָ בְמִשְׁהָ (במדבר יב, ח)". במבט ראשון הפסוק לא רמז מאומה לאיש, והנה לפתע, היכה בו הפסוק 'מכת ברק'. אין ספק! הוא היה שם בין ההמונים, אשר גדשו את רחובות ירושלים ביום הלוחיות, אולם הוא הוטרד משורת המספידים הארוכה, אשר כל אחד מהם הספיד את הצדיק כדבעי.

היה זה בשושן פורים ובפתח ממתניות מצוות החג, "אין זה צודק", חשב, "כי לוחיות של מי שלא יהיה תפגום בשמחת הפורים של אלפי אנשים", את דעתו הביע האיש באוזני אחרים. הרב אמר לו, כי בשו"ע נפסק כיצד יש לנהוג, וזהו הפיתרון היחיד לסבלו. עליו לכנס עשרה אנשים ליד קבר הצדיק, ובנוכחותם לבקש מחילה מרבי משה. עשה האיש כדבריו אסף מניין ועלו לקברו של רבי משה בהר המנוחות, וביקש מחילה על דבריו, ואכן תוך זמן קצר חלפו כאבי הראש כלא היו.

מנינים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב- email: PnineEH@gmail.com מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:	נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חיג הגון, חזרה בתשובה וכו" - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144
2/4	פרשת שלח-לך	פגינה עין חמד

הרב משולם פייש סגל לאווי (הראשון) זצ"ל הידוע כהשרף מטאהש - נולד בשנת ה'תקע"ו (1816). בעיר יאזפס-דארף במדינת בהמן בגרמניה. עוד בהיותו צעיר לימים התייתם מאביו ולא הכירו. אימו נטעה בלב ילדיה יראת שמים, ואהבת הבורא ית"ש, והשגיחה בעצמה על כל פרטי מעשיהם והייתה מחלקת להם מתנות באם ענו אחרי הש"ץ ברכו, קדושה ואמן. בתחילה למד בישיבה בפראג, ובהשפעת אימו עוד בטרם הגיע לגיל מצוות, עזב למדינת אונגארין וזאת כדי להתרחק מנגע ההשכלה.

בכל מקום, אשר למד רבינו, התפרסם שמו הטוב לעילוי גדול ומתמיד עצום. כשהגיע לעיר, התמנה בישיבת רבי מאיר פרלס כמגיד שיעור. שם התקרב לחסידות. לאחר מכן התקרב לחסידי אשוואר (גרו שם חסידים גדולים ומפורסמים בקיאים בתורת הח"ן ועובדי השם באמת ובראה). לאחר נישואיו עבר לגור ליד חמיו בכפר שטרסאר. טרם התגלותו היה עני ואביון. לאחר מכן שימש כמלמד בעיר טאגלאש, ומשם התקבל לאב"ד טהאש ושמעו הטוב נתפרסם בכל הגלילות. לאחר שהאדמו"ר ר' דוד שפירא מדינוב הסמיך את רבינו החל הצדיק לקרוא את הפתקאות ופעל ישועות רבות בקרב עם ישראל. התפרסם במופתיו ואמרו עליו שבשעת ריקודיו בשבת היה פועל ישועות. בעל רוח-הקודש. בשנת ה'תרל"ג פרצה מגיפה גדולה ורבים חללים הפילה ובתוכם גם שניים מבניו, קיבל על עצמו למסור נפשו, וביקש שעל ידי כך תיעצר המגיפה. נפטר ב-כ"ח סיון ה'תרל"ג (1873). ציונו בטהאש. חי כ-57 שנים.

אביו: ר' מרדכי (משושלת בעל ה'תוספות יום טוב'). **אימו:** מרת זלדא. **אשתו:** מרת מינדל (בת ר' ישעיה דוד שטרסאר). **מרבתי:** ר' אברהם יצחק וויינברגר (בעל ה'פני יצחק' - רבה של קליינווארדיין), ר' דוד שיק (בעל ה'אמרי דוד' אב"ד טאק"י ותלמיד החת"ם סופר), ר' אברהם שאג (בעל ה'ברכת אברהם' אב"ד קובסדארף), ר' מאיר אייזנשטאט (המהר"ם א"ש, רבה של אונגוואר), ר' יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנא (בעל ה'יכל הברכה'), ר' דוד שפירא מדינוב, ר' צבי הירש פרידמן מליסקא (בעל 'אך פרי תבואה'), ר' יצחק אייזיק אייכנשטיין מזידיטשוב, ר' חיים הלברשטאם מצאנז, ר' שמואל פריינד (ראב"ד פראג). **מתלמידי:** ר' נפתלי הירצקא מראצפרט, ר' שמואל מדאראג, ר' יהושע השיל הכהן פריד (אב"ד קאפיש). **בניו:** ר' אלימלך מטהאש (מילא לאחר מכן את מקום אביו. היה כבן שמונה בשעת פטירת רבינו), ר' מרדכי. **חתניו:** ר' יהוסף הלוי רוטנברג מקאסני (ה'בני שלשים'), ר' מנחם ברודי (אב"ד קאליב בעל ה'באר מנחם'), ר' שלום כהנא ור' דוד מנשה מסאטמר.

היה זה פעם בליל שבת קודש פרשת משפטים - שקלים, בעיצומו של הריקוד הנעלה והנשגב, הפסיק רבינו ופנה אל החסיד הנודע רבי שמואל רוזנפלד מטגלאש, שהיה בין הבאים לחסות בצל הקודש בשבת זו, ושאל אותו: "רבי שמואל, האם כבר העברת את הסדרה-שניים מקרא ואחד תרגום, מהו המשך הפסוק 'סקול יסקל השור'. ענה ר' שמואל: "וגם בעליו יומת".

היכה עליו רבינו עם מטפחתו ואמר: "לא! לא! לא זה" והמשיך לרקוד, ושוב הפסיק ושאל אותו: "ר' שמואל, כתוב 'סקול יסקל השור' מהו המשך הפסוק?" ושוב ענה ר' שמואל כבראשונה, ושוב צעק עליו רבינו "לא!" וחזר לרקוד, וכן חזר הדבר ונשנה כמה פעמים, עד שנעשה רעש גדול, וכמה מהנוכחים רמזו לר' שמואל שרבינו מתכוון לפסוק הקודם (פסוק כח) שם כתוב "סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי" (שמות כא, כח), וכן היה, שרבינו שאל אותו שוב, ואז ענה "ובעל השור נקי", מיד אורו פני רבינו ואמר "נכון! אתה צודק בהחלט! כך כתוב".

רבי שמואל, שהיה סוחר שוורים, חשש מיד לאחר אותו מעשה, שמא קרה דבר מה לשווריו, ותיכף ממחרת השבת, בחזרתו הביתה, פנה אל הרפת לראות את שלום השוורים, וראה שהם בכי טוב. אך יצא רבי שמואל מהרפת, באותו רגע ממש קרס גג הרפת, ונהרגו כל הפרות והשוורים, והוא ניצל ממוות לחיים. או אז הבין ר' שמואל, את כל מה שהיה בליל שבת שעבר, ואת חזון רבינו, שחזה את העתיד להיות, שהשוורים סקול יסקלו, והוא עצמו - בעל השור - יהיה נקי מן הדין ויניצל. מיד חזר לטהאש לספר על הנס, והביא בידו סכום כסף בעבור נרות בית המדרש כנהוג.

דרכו של רבה"ק הייתה ליטול את בנו אלימלך זי"ע שהיה עוד ילד קטן לישון עימו בחדרו, כדי שיראה בעיניו עבודתו הקדושה, פעם אחת בימות החורף כשרבה"ק קם בחצות הלילה כדרכו, עמד בנו מהר"א גם כן ממשכבו, כדי לראות מעשי אביו הק', וראה, כי קודם שיושב לומר תיקון חצות, יוצא מביתו, רבינו מהר"א הלך אחריו לחצר בחשאי, וראה, כי אביו הק' מתגלגל בשלג ביסורים רבים במסירות נפש, בראותו מעשה אביו הק' בהתגלגלו בשלג בחורף ובקור גדול כזה, השתומם מאוד, ושאל לאביו הק' שיאמר לו פירוש להנהגה הזאת, השיב לו רבה"ק: "דע בני היקר, שהיום יבא אצלינו איש אחד לבקש ישועה, והאישה ההוא היא צריך לעשות סיגופים האלו, שיוכל להוושע, על כן אני עושה זאת תחתיו, כדי שהוא לא יצטרך לזה עוד", וכן היה שאחר כך בבוקר בא לפני רבה"ק איש אחד מהסביבה בבקשה, שיפעל בעבורו ישועה רבה, והאישה נושע תיכף בכל משאלות לבו לטובה, ורבינו ר' אלימלך לא שכח מעמד זה כל ימי חייו.

בתחילת ישיבת רבינו על כסא הרבנות בטאהש, לא הוטבו דרכיו הקדושים בעיני כמה בעלי בתים, ובעיקר על שלושה דברים. העניין הראשון הייתה העובדה שרבינו היה לבוש בגדים לבנים בשב"ק. על כך אמר להם רבינו: "דעו כי זכות הצדיק היא מגינה על העיר ואתם עוד תודו לי, כי במשך כל אלו השנים, אשר אני משמש פה ברבנות, ואני לובש בגדים לבנים לשבת, לא הוצרך שום אדם בכל גלילותינו להלביש תכריכים ר"ל לאחד מבניו". ומצאו שאכן כך היה.

ההורים חסרי האונים והמודאגים, לא יכלו להתנגד לדעת הרופאים וחתמו על הסכם ביצוע הניתוח בצביקה שלהם.

חסיד חב"ד שהכיר את אביו של צביקה דיבר איתו וייעץ לו לבדוק את התפילין והמזוזות שבביתו מיד, מתוך הבנה, שהמזוזות הם השמירה והברכה של הבית.

אביו של צביקה שברירות רבות לא היו לו, הסכים להצעת חברו, ושלח את התפילין ואת המזוזות שבביתו לבדיקה. אולם, אז התגלה דבר מיוחד במינו:

בזמן שאביו של צביקה הסיר את המזוזות מפתחי החדרים שבביתו, הוא הגיע לחדרו של צביקה, הוציא את הברגים מהמזוזה, שלף את הקלף, הביט בו, והנה זעקה גדולה יצאה מפיו, והוא נפל על הרצפה והתמוטט.

כשחזרה אליו רוחו, הוא הראה לנוכחים את המזוזה שבחדרו של צביקה: "ראו, מה קרה למזוזה הזו... המילה 'עיניכם' מטושטשת לגמרי!".

אביו של צביקה מיהר והביא מזוזה חדשה ומהודרת וקבע אותה בפתח חדרו של צביקה. מיד לאחר קביעת המזוזה, עשה את דרכו בבהלה אל בית הרפואה והפציר ברופאים:

"אני מבקש מכם בכל לשון של בקשה. אנא נסו שוב להוציא את הגוף הזר מעינו של צביקה ע"י מגנט, כעת, לפני שאתם מכניסים אותו לניתוח".

הרופאים, שניסו להסביר לאבא המודאג, שהם כבר ניסו רבות והם אינם רואים כל טעם בזאת, בראותם את הדמעות, הזולגות מעיניו החליטו להעתר לבקשתו.

הם השכיבו את צביקה, קירבו את המגנט לעינו, והנה, באורח פלא, באותו הרגע נשלף אותו גוף זר בקלות והעין ניצלה! ולא היה צורך בניתוח.

הרופאים ההמומים, שכבר עמדו לפני ניתוח, החלו לשוחח ביניהם ולחפש הסברים, מדוע פתאום יצא הגוף הזר כעת לאחר ניסיונות כה רבים? במה שונה ניסיון זה מכל שאר הניסיונות הקודמים?

אך הם לא ידעו, שהמזוזה השומרת על חדרו של צביקה הייתה מטושטשת בדיוק במילה: 'עיניכם', והיא זו שהשפיעה על עינו של צבי.

כידוע, רבו הפונים אל הצדיק הרב משה בן טוב צוק"ל שהיה בודק ורואה במזוזה. פעמים רבות התבטא: "אילו היו יודעים אנשים, כמה חשובה המזוזה, ועד כמה משפיעה היא על כל הדיירים בבית, הם היו משקיעים בה ממון רב ומחזרים שסופר ירא שמים שיכתוב אותה, שכן היא השמירה של הבית ויושביו".

כידוע, בשונה משאר אומות העולם, שבהן המלך נמצא בארמונו ושומרים סובבים את מקומו כדי לשומר, אצל בורא העולם הדבר שונה. המזוזה נמצאת מבחוץ ושומרת על תושבי הבית.

לא בכדי המילה מזוזות ביתך כתובה בכתב חסר: "מְזוּזוֹת" (דברים ו, ט). שכן במלה זו נרמזות שתי מילים - 'זָז' מוֹת'. דהיינו בזכות שהאדם שם מזוזה בפתחים של ביתו, הרי זוכה הוא לשמירה עליונה!

אנשי 'מרכז חב"ד' בעיר תל אביב, העוסקים בזיכוי הרבים, סיפרו על כך את המעשה הבא, שאירע עימם לפני זמן מה, ושסופר על ידי בעל המעשה:

משפחת י. הינה משפחה ירושלמית. יום אחד חזר בן הזקונים צביקה, כשהוא ממרר בבכי וידו מכסה על עינו הימנית. עינו הייתה אדומה ודומעת.

"מה קרה לך צביקה?", שאלה אימו, והלה השיב כי גוף זר נכנס לעינו ואינו רוצה לצאת. הוא ניסה לשטוף את עינו פעמים רבות, לגרד ומה לא. אולם הגוף הזר מאן לצאת.

האם המודאגת, שחששה לגורל עינו של בנה רצה מיד עימו בבהילות לרופא המשפחה, אך הלה לא בדק את הילד אלא הפנה אותם בדחיפות למומחה עיניים בהטעימו, שאינו בר-סמכא ומומחה בבעיה זו.

בשל מצב החירום של העין הופנה צביקה במיידית למומחה תוך פרק זמן קצר. המומחה בדק את העין של צביקה, והוחלט לשלחו במיידית לבית-הרפואה.

במחלקת העיניים בבית-הרפואה הרופאים ניסו בדרכים שונות להוציא את הגוף הזר, שחדר לעין באמצעות מגנט וכדומה, אך למרות ניסיונות חוזרים ונשנים - הגוף הזר נשאר בעין.

כשראו כך, הרופאים התייעצו ביניהם מה ניתן לעשות, ולאחר דקות ארוכות מורטות עצבים הוחלט, שאין מנוס אלא לנתח את העין.

הרופא הבכיר סיפר להורים על החלטתו בדבר הניתוח, והודיע: "ראו, מצב העין של צביקה כרגע הוא לא טוב. הגוף הזר חלילה עלול לפגום בראייתו".

"אולם, עליכם לדעת, שיש סיכויים גדולים שגם הניתוח לא יצליח, אך אין מה לעשות אלא לנסות לנתחו. ולכן, מבקשים אנו את חתימתכם לאישור ביצוע הניתוח בצביקה שכן ברור, שאם לא נעשה את הניתוח - מצב העין עלול להיות ללא תקנה".

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתאי בן אסטריא אטון זצ"ל
 הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל
 אביבה בת טובה ע"ה גאולה בת טובה ע"ה
 אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
 יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
 אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
 חי יזי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל
 יוסף בן סעדה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
 אסתר בת נעמי ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה
 יעקב בן פרחיה ז"ל יעקב בן פרחיה ז"ל
 יעקב בן סלימה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל
 ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה דניאל רפאל בן חגית ז"ל
 מישא אסתר בת זרה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל
 אברהם בן דינה ז"ל אברהם בן פרחיה ז"ל
 עפאת בת השמת ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה
 יעקב בן נעמה ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל
 אביבה לויש ע"ה זילפה בת רבדה ע"ה
 עפאת בת השמת ע"ה כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
 אסתר בת בלה ע"ה שמואל בן רבקה ז"ל
 נעמי בת כותן ע"ה משה בן רוזה ז"ל
 מרים בת בלה ע"ה אביחי בן אסתר ז"ל
 צדיק חכם בן חזילה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה
 שני בת אסתר ע"ה דוד בן חסיבה ז"ל
 מסודי בת חביבה ע"ה רפאל בן אסתר ז"ל
 יונה בן סעדה ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל
 ברכה בת מרדכי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
 יעקב בן נעמה ז"ל אורה בת נעימה ע"ה
 שרה בת מורברי רחל ע"ה שמעון בן חנה ז"ל
 אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה